
Kovács katáng Ferenc**Ajánlott versek**

az Ünnepi Könyvhétre készült versgyűjteményből

IDEGEN FÉNY ÉS ÁRNY

Ellen Grimsmo Foros-nak ajánlom norvégijába

Ibsen 1.

Óriási ház, tele néppel
észrevétlen akarok beossonni
de tágra nyílt szemmel mindenki
engem követ, mosolyognak
zene zsong a boltívek alatt
mindenütt virág, balról sápadt
mosolytalan arccal lépked valaki
lefátyolozott idegen, szemben
tátogó száj, sűrűn gesztikulál
válaszra vár, kérdőn figyel, mögöttem
halk moraj, az idegen oldalba bök
bólintok, több kérdés nincs
megkönnyebbülök. Kimenet
már a jobbomon, ugyanő?
A nagy tölgyfaajtón túl leszálló
nap, konfetti, villanók vakító fénye
hátamat lapogatják, benyálaznak
mindenki velem akar parolázni.
Darázsfészek fejjel ébrednek, az ablakok
sarkig kitárva, madárrikoltozás
fény, fény, fény, mögötte árnyék.

Ibsen 2.

Erdei avarban gázolunk
lombsátor árnyban. Egy tóhoz
érünk, tükre szikrát szór ölünkbe.
Meztelen testtel vízbe gázolunk.
Jótkony hullámok balzsamában
a *Tenger asszonya*, meg én.

MI SEM EGYSZERŰBB

Bengt Berg-nek ajánlom Svédországba

1.

Nyár van
de meddig?
Katicás, szellős nappalok.
Estére feltámad az északi
szél. Kivárom a végét.

2.

Augusztus közepe
csak a balga gondol a télre.
Ki tudja, mit tervez a szél
esőt hoz, vagy letört ágakat?
Lusta giliszták nyálazzák
körbe a cipóm. Kihült kövön
várok hiába, füttyülök rád.

3.

Ő tudja, mit akar
süvít a szél, elsodorja
sapkám, messziről
mint zsákmányra éhes
lesben álló vad.

4.

A sötéten túl
a várakozás, egy sapka
hátborzongató hideg
a gammasugarak behízélgőn
a neved becézgetik.
Csak akkor kérdezz, ha
választ akarsz.

5.

A vaksi gondolatok
sündisznókként botladoznak
a várakozásban elfásult
kövek között. Éjszaka lett.
A csillagok is hátat fordítanak.

EGYETLEN PILLANAT

Az ablakon túl villámcsikázó
négy ökörszem, fenyőcinkék
nyírfatörzsön buzgólkodó
fakopács.

Levelek között egyetlen
pókhálóér napsugárszál
ágon billegő harmatcseppek.
Miért pont február jutott eszembe?

Besurran a szél az ablakrésen
kávémről elhessegeti a gőzt
keserű a szám
rosszul indul ez a nap.
A tükörben falfehér arc
nem, ez nem én vagyok
az éjszaka kicseréltek.

Nekem gesztenyeszín
göndör hajam volt
íves szemöldököm
markáns vonásaim
meleg tekintetem...

Igazolványképhez
hasonló a tükörrarc
egyik rémesebb
mint a másik.

Szobámba menekülök.
Finom gyapjúöltöny
keményített ing
frissen csomózott
selyem nyakkendő
ez általában segít.

A ház előtt nyári illatok
aszfaltról felszökő pára
távolban a város zümmögése.
Miért pont február
jutott eszembe?

BÜSZKE, FEKETE VARJAK

Daniel Dencik-nek ajánlom Dániába

Óda a kerékpárhoz**1.**

Mikor a kerékpár még nem divatcikk volt tejet, túrót hordtak az asszonyok minden reggel a városi piacra. Friss zöldséget libát, kacsát, csirkét szombatonként a kormány elé, ülés mögé kétoldalra felszerelt kosarakban. A vázon átvetett hasas zsák miatt szétvetett lábbal pedáloztak. A hátsó csomagtartón faládában az apróka gyermek aludt.

2.

Mikor a kerékpár még nem divatcikk volt a kétágú létra keskenyebbik végét kormányra akasztotta a szobafestő, s az ülés alatt rögzítette. A vödörök hengermintákkal korongecsettel s más egyéb szerszámokkal a kormányon lógtak kétfelől. Festékdoboz mész a csomagtartón hátul. Inas a vázon. Zacsó-csákós fejük versenyt futott a széllel.

3.

Mikor a kerékpár még nem divatcikk volt a szabó hetente kétszer vette elő fényesre sikált bringáját. Hétfőn árut hozott végben, bélést, szövetet kormányon átvetve, egész úri módon tekerhetett hazáig. Ki gondolta volna: gomblyukkötő, cérna, koptató, géptű ripszalag a kalapja alatt lapult. A csomagtartón keményítő-geisztényelisztt. Szombaton készárut vitt a nagypiacra; a pantallók kemény papírba hajtva a kormányon, párban hozzá a zakók egymáson, mind a vállán elrendezve hogy a keményre vasalt mellrész, fazon ne gyűrődjék. Félkézzel kormányzott.

4.

Mikor a kerékpár még nem divatcikk volt
a postás degeszre tömött táskával
a vállán felült a nyeregbe, s bizony
késő délutánig le sem szállt onnan.
Végig a kertes házak utcáin
a postaláda felőli oldalon kerítésnek
támasztotta lábát, másikkal menetre
készen a pedálon egyensúlyozott.
A táskát a vázra lendítve
kiválogatta, hogy mi érkezett az adott
címre. Az újságot, leveleket a ládába
dobta, de ha lottót árult vagy
pénzt hozott, becsengetett. A gyalogos
postást bizalmatlanul méregették.

5.

Mikor a kerékpár még nem divatcikk volt
a kéményseprő csak közlekedésre használta
szerszámait mind-mind magára aggatta,
karikában acéldrót, végén tisztítókefével
a vállán átvetve. Övében kétoldalt titokzatos
kefék, kaparók, kanalak, s még a bal vállán is
U alakú, fanyelű valami. Hanem a kerékpár
ülését egészen magasra srófolta, hogy lába
alig-alig érte a földet. Kimagaslott az utca
forgatagából; büszke, fekete varjú.

Kovács katáng Ferenc: Ághegy XIV.